

BIJ HET BEGIN VAN DEN ZEVENDEN JAARGANG
»DER VRIJE KERK.»

Bij het begin van dezen jaargang en bij den overgang van het jaar 1880 tot 1881 heeft de V. K. ook een enkel woord te zeggen aan de familiën, gezinnen en personen, die haar tot dusver als een bekende huisvriendin de deur hebben opengezet, alsmede aan allen, die dit nu voor het eerst zullen willen doen. Zij zal niet beginnen aan een wijdloopig verhaal van hetgeen ze in de afgelopen jaargangen was en sprak. Zij heeft dit niet noodig. Hare lezers weten wie ze is en wat ze wil. Zij hebben vernomen wat ze boodschapte en wat ze oordeelde ook over de gebeurtenissen en quaestiën van den dag. Die haar niet lezen kunnen, desverkiezende, in de verschenen jaargangen (waarvan slechts weinige exemplaren meer voorhanden zijn) nazien in hoever haar beginselen met de waarheid Gods, en haar oordeel over personen en zaken met de ervaring hebben overeengestemd. Van het gebruiken van woorden, om er de gedachte door te verbergen, zal men haar zeker niet kunnen beschuldigen.

Haar zesde reis, die ze in 't afgelopen jaar aflegde, was tamelijk voorspoedig, en is zonder stoornis afgelopen. Bij het inzien alleen van de inhoudsopgave bij het jongst verschenen nummer gevoegd, zal men te weten komen waarover ze gedurende het jaar 1880 heeft gesproken. Zij werd ook dit jaar in vele woningen en kringen met vriendschap ontvangen. De bladen en tijdschriften, die ze op haren weg ontmoette, waren haar over het algemeen wel gezind. Gingen sommigen haar hooghartig en zonder spreken voorbij, er waren ook ver-

scheidenen, die haar met een vriendelijken glimlach groetten, luisterden naar wat ze te zeggen had en haar »goede reis" en »veel succes" wenschten.

Nu *De Vrije Kerk* haar zevenden tocht aanvangt, kan ze van eenige verandering spreken. Zij zal namelijk nu niet langer onder de directie (redactie) van één, maar onder die van drie personen staan, die haar zullen gelasten wat ze in den lande heeft te boodschappen. Gelukkig dat ze wel drie broeders, maar daardoor geen drie of meer verschillende beginselen naar de oogen zal hebben te zien. Waren alle drie, hoezeer ieder zijn eigenaardige gave en individualiteit behoudt — niet volkomen homogeen in doel en streven, zoowel wat de belijdenis der gereformeerde waarheid als het werkelijk vrije kerkelijk standpunt betreft, met wat de Vrije Kerk sedert jaar en dag heeft geopenbaard, zij zouden zich niet uit eigen beweging met elkander hebben verbonden.

De naam der Vrije Kerk en de vorm van haar kleed blijven dan ook, die ze waren. Alleen hopen we dat ze wat meer verscheidenheid en groote hoeveelheid van goed gerijpte vruchten aan haar publiek mag kunnen aanbieden, en dat (zoolang het ten minste even kan) voor denzelfden prijs. Wij hopen — waarom het verzwegen — daardoor aangeheel de zaak meerdere uitbreiding te geven en alzoo de gereformeerde beginselen, die we liefhebben en der Christelijke Gereformeerde Kerk, waartoe we de eer hebben te behooren, van meer nut te zijn.

Mogen de vruchten, die we door de Vrije Kerk ons Nederlandsche volk wenschen aan te bieden, de blijken dragen, dat ze niet slechts op den echt bijbelschen en gereformeerden wortel zijn geteeld, maar dat ze ook door den dauw des Heiligen Geestes zijn gedrenkt, en door de Zon der gerechtigheid zijn gestoofd en gerijpt tot een smakelijk en waarlijk gezond voedsel, beide voor verstand en hart.

Overigens wil de Vrije Kerk geen tal van groote en schoone beloften voorspiegelen; maar liever zeggen: ontvangt haar in uw huis en beproeft, wat zij u komt aanbieden, aan de Heilige Schrift, aan de belijdenisschriften der Gereformeerde kerken en aan de onvervalschte uitspraken der historie. Kunt ge haar daarna uw vertrouwen blijven gunnen, haar als een goede vriendin in uwen huiselijken kring blijven opnemen, of ook haar met vriendelijke aanbeveling bij anderen van uwe familie of kennissen inleiden, het zal ons, hare uitzenders, niet weinig aangenaam zijn.

Met hartelijken dank aan onze broeders en vrienden, die gedurig, of ook zoo nu en dan iets van hunne pennevruchten aan de V. K. meêgaven, om het door middel van haar op de publieke markt en aan den man te brengen, verzoeken we hier vriendelijk om dit voortaan te doen. Allen, die op hunnen akker teelen dat goed, welriekend en voedzaam is, en dat zij liefst nog niet met de eerste de beste courant of weekblad naar de snippermand zien verwezen, om na vluchtige lezing onder een hoop lompen en oud papier bedolven te raken, die verzoeken we dringend: Broeders, geeft het dan in 't belang der goede zaak aan de V. K. mede, wier afleveringen aan 't einde van iederen jaargang voor een paar centen tot een lijvig boekdeel ingenaaid of gebonden worden, dat van een behoorlijke inhoudsopgave voorzien, ten alle tijde weer nageslagen kan worden en zelfs voor 't nageslacht tot groot belang kan zijn.

Artikelen en stukken zende men liefst even als vroeger aan den eerst ondergeteekende, waarna ze zoo spoedig mogelijk zullen worden geplaatst.

De verschillende leden der redactie zullen, natuurlijk, elk hun eigene stukken teekenen. Stukken, die hun gezamenlijk, dus de redactie als zoodanig, regardeeren, zullen in deze volgorde geteekend worden: Beuker, Wielenga, Bavinck.

En hiermee wenschen wij de Vrije Kerk een gelukkige *zevende reis*. Allen, die haar een open deur en een geopend oor verleenen, inzonderheid al hare medewerkers en zusterbladen zij een genoegelijk en bovenal gezegend jaar 1881 van harte toegebeden door de Redactie van »De Vrije Kerk.»

Amsterdam,

Dec. 80.

H. BEUKER.

D. K. WIELENGA.

H. BAVINCK.